

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om oprettelse af et kreditinstitut for fiskerierhvervet.

(Lovforslaget (nr. 17) findes i tillæg A. sp. 689, fremsættelsen i tidenden sp. 49).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Poul Dalsager: Jeg vil gerne på socialdemokratiets vegne byde det foreliggende lovforslag velkommen. Det går jo først og fremmest ud på, at fiskeribankens udlånsramme fastsættes til 50 mill. kr. i tidsrummet fra nytår 1967 til 31. marts 1988, og at de forhøjelser af denne udlånsramme, der bliver nødvendige i fremtiden, kommer til at foregå via de årlige finanslovsforslag.

Lovforslaget indebærer endvidere, at fiskeribankens administrationsudgifter efterhånden skal dækkes gennem opkrævning af et kombineret reserve- og administrationsfondsbidrag, altså af låntagerne. Jeg mener, det er en fornuftig ændring, der bringer disse forhold i fiskeribanken på linje med de tilsvarende forhold i andre tilsvarende låneinstitutioner.

Jeg konstaterer, at fiskeriministeren i bemærkningerne anfører, at fiskerikommissionen går ind for lovforslaget, som det foreligger her. Jeg har megen respekt for fiskerikommissionens arbejde, men vil spørge fiskeriministeren, om han — hvilket jeg dog betragter som en selvfølge — også har konsulteret fiskeribankens direktion og bestyrelse, som vel først og fremmest har fornemmelsen af, hvilke behov der er på dette område. Jeg vil gerne i fortsættelse heraf spørge fiskeriministeren, om han også i forbindelse med fremsættelsen af dette lovforslag har talt med bankens bestyrelse og direktion, idet jeg ved, at fiskeribanken har haft problemer med at skaffe de fornødne midler til det lånebehov, der har været. Jeg mener også, at det bør være en selvfølge, at man fremtidig orienterer sig hos bestyrelsen og direktionen, når man over finanslovsforslaget skal skabe den ramme, fiskeribanken skal have med hensyn til udlån til erhvervet.

Jeg vil gerne understrege ministerens bemærkninger om den strukturrationalise-

ring, der i disse år foregår i dansk fiskeri. Det gælder ikke alene de nye og større fiskerifartøjer, man anvender, men også nye og kostbare fiskeredskaber og ikke mindst det, der sker i land med hensyn til behandling og forædling af den fisk, som bringes i land. Det er vigtigt, at de økonomiske muligheder for en fortsættelse af denne udvikling er til stede. Der er jo tale om formålsbestemte lån, som vi på forhånd ved bliver anvendt til produktive formål. Som det er sagt før i det høje ting, er de midler, vi fra statens side kan stille til rådighed for udvikling af dansk fiskeri, praktiseret egnsudvikling af meget høj værdi. Bygningen af Hanstholm Havn, som foregår for tiden, vil også i fremtiden bidrage til udvikling af en fattig egn af landet, der vil blive til gavn, men det er også en udvikling, som vi ved vil forårsage øgede krav til kapital fra fiskeribanken.

Jeg ønsker derfor dette lovforslag en hurtig gang igennem det høje ting, så at loven kan træde i kraft, som det er foreslået af fiskeriministeren, pr. 1. januar. Vi kan vel ikke nå at få det færdigt inden 1. januar, men jeg håber, at vi kan være enige om, at loven får gyldighed fra 1. januar 1967.

Henry Sørensen: Hen på efteråret i 1965 indtrådte den situation for fiskeribanken, at banken havde nærmet sig den yderste grænse for sin udlånsramme så stærkt, at banken måtte skride til en rationering af lånene, og denne rationering har vi endnu i dag. Det er med tilfredshed, at vi fra venstre konstaterer, at fiskeriministeren nu vil søge rådet bod på denne ulempe. Lovforslaget, som foreligger her, er blevet til efter en drøftelse i fiskerikommissionen af et af fiskeribankens bestyrelse i anledning af den opståede situation udfærdiget notat af 17. marts 1966, der i øvrigt foruden udlånsrammen beskæftiger sig med flere andre forhold vedrørende Kongeriget Danmarks Fiskeribank og bl. a. indeholder forslag, som blev genstand for ret indgående kritik i fiskerikommissionen, men som fiskeriministeren alligevel har ment at burde indarbejde i det foreliggende lovforslag. Herom skal jeg senere fremsætte et par bemærkninger.

Med hensyn til selve udlånsrammen indeholder notatet forslag om en forhøjelse på

[Henry Sørensen.]

30 mill. kr. i 1967, 40 mill. kr. i 1968 og 45 mill. kr. i 1969, hvortil kom henholdsvis 10, 12 og 14 mill. kr. via disponible afdrag indgået til genudlån. Fiskerikommissionen tiltrådte dette forslag blot med den ændring, at der flyttedes 5 mill. kr. over fra 1968 til 1967, for at man i nogen måde bedre kunne imødekomme det opsummerede lånebehov, som den lange rationering havde skabt. I lovforslaget foreslås imidlertid en udvidelse af garantirammen med 50 mill. kr. i 1967-68, som derefter i de følgende år fastsættes på de årlige finanslove. Dette princip kan vi fra venstre tiltræde, idet der herved bliver tale om en smidigere ordning, som kan affapses efter udviklingen, og en pludselig rationeringssituation, som den, vi har haft, kan derved også undgås. Vor tiltrædelse forudsætter selvfølgelig, at der ved fastsættelsen også efter 1967-68 tages fornødne og skyldige hensyn til udlånsbehovet, men det er også vor tro, at man i det høje ting vil udvise forståelse herfor.

I den foreliggende forbindelse vil jeg gerne rette et spørgsmål til fiskeriministeren. Det siges i bemærkningerne til lovforslaget, at den anførte nye praksis vil betyde, at indgåede afdrag ikke fremtidig vil kunne anvendes til udlån. Jeg forstår ikke ganske konsekvensen og nødvendigheden af denne følgeslutning og ej heller, hvilket formål der er tilsigtet hermed. For 1967-68 søges som nævnt foreløbig en udvidelse på 50 mill. kr., og det primære spørgsmål er selvfølgelig, om dette må siges at være tilstrækkeligt. Situationen pr. 1. december i år var den, at banken, hvis udlånsramme i øjeblikket er 150 mill. kr. plus grundfondens 10 mill. kr., havde udbetalt eller givet lånetilsagn for i alt 151,9 mill. kr., og havde 29 ansøgninger til ca. 9 mill. kr. liggende under behandling, medens yderligere 44 ansøgninger til i alt 20,3 mill. kr. vel var behandlet, men stillet i bero, indtil nye udlånsmuligheder fremkom. Set på baggrund af disse tal, der giver udtryk for et stærkt opsummeret lånebehov, og med den kendsgerning for øje, at banken ikke i forbindelse med sin udlånsvirksomhed har lidt tab, som er værd at nævne, er det et spørgsmål, om de foreslåede 50 mill. kr. indtil 31. marts 1968 vil slå blot nogenlunde til til en imødekommelse af det lånebehov, vi har.

Som jeg også har givet udtryk for i fiskerikommissionen, bør det sikkert overvejes, om ikke rammen for det kommende år bør yderligere udvides ud over de foreslåede 50 mill. kr. Prisudviklingen, bygningen af større fartøjer med større motorer og dyrere teknisk udstyr stiller jo stadig større krav til finansieringen, og uden rimelige finansieringsmuligheder for de danske fiskere vil det blive svært at bevare det selvejersystem, som vi har i fiskeriet, og som betinger dets effektivitet og dets valuta-indtjening — jeg må måske her gøre opmærksom på, at i 1966 var eksporten af fisk og fiskeprodukter nået op på 903 mill. kr. — og dets evne til at skaffe beskæftigelse, hvilket også er meget vigtigt. Disse større finansieringskrav opstår ikke mindst, hvis de udviklingsmuligheder, der i dag er i fiskeriet, og som bør udnyttes, også skal finansieres med det resultat, at fiskeriet kan klare den råvaretilførsel, som fiskeindustrien har brug for, i stedet for at importere den.

I denne forbindelse vil jeg gerne pege på de vanskeligheder, der i dag foreligger finansieringsmæssigt ikke mindst for de unge fiskere, som ønsker at blive selvstændige skippere. Der er her tale om spørgsmål, som i strukturen ligger tæt op til dem, der gør sig gældende for de unge landmænd, og hvis løsning inden for fiskeriet er og bliver en betingelse for bevarelsen af selvejersystemet med dets fordele. Hvis dette spørgsmål ikke inden for en rimelig tid klares, må vi se i øjnene, at udnyttelsen af kommende udviklingsmuligheder må ske igennem kapitalindsats fra virksomheder og personer uden for fiskeriet, og at spørgsmålet om fiskeribankens medvirken hertil kan blive særdeles aktuelt, såfremt blot noget hold på udviklingen skal bevares for fiskeriet selv.

Det er bl. a. tanker i så henseende, der har ligget til grund for den mindretals-udtalelse, som en række fiskerirepræsentanter i fiskerikommissionen, heriblandt også jeg, har fremsat om fiskeriets finansieringsforhold, og hvori vi giver udtryk for, at disse ikke kan anses for endeligt og definitivt behandlet i kommissionen og følgelig ej heller for løst gennem det foreliggende lovforslag.

Med hensyn til forhold, som ikke ved-

[Henry Sørensen.]

rører udlånsrammen, indeholder lovforslaget, som jeg før nævnte, visse ting, som fiskerikommissionen eller dens flertal ikke har kunnet tiltræde. Det gælder for det første forslaget om, at stk. 8 i den gældende lovs § 7 udgår, således at bankens administrationsudgifter, der hidtil er blevet afholdt af statskassen, fremtidig skal afholdes af en reserve- og administrationsfond, altså af låntagerne. Derimod skal honorarer til bestyrelsens medlemmer og sekretær, konsulent og repræsentantskabets formand fortsat afholdes af statskassen.

Det er ingen hemmelighed, at dette spørgsmål i fiskerikommissionen har været meget nøje kædet sammen med spørgsmålet om bestyrelsens størrelse, sammensætning og udpegning. Hvis låntagerne overtager administrationsudgifterne og for den sags skyld også honorarerne, der jo økonomisk kun er en biting, må det være naturligt, at erhvervet på sin side spørger, om det ikke var rigtigt, at dette, der herefter ikke nyder anden og større fordel af statens medvirken end den, der består i statens garanti for bankens obligationer, således som en række andre realkreditinstitutioner gør det, fik en tilsvarende større indflydelse på bestyrelsens sammensætning. I første række har fiskerikommissionen således peget på det ønskelige i, at fiskeindustrien får en repræsentant i bestyrelsen. Derimod er der ikke, så længe repræsentantskabet bevarer og pladsen som formand for dette er besat af en fiskerirepræsentant, i øjeblikket af mig rejst ønske om yderligere sådanne i bestyrelsen.

Bestemmelsen i § 7, stk. 1, om, at direktøren for Kongeriget Danmarks Hypotekbank, der jo samtidig er leder af statsaktivafdelingen og altså i denne egenskab statstjenestemand, skal være født forretningsfører for fiskeribanken, giver efter min mening anledning til betænkelighed. Statsaktivafdelingen og Kongeriget Danmarks Hypotekbank er efter stedfunden rationaliseringsgennemgang under stadig større administrationssammensmeltning, og ved at gøre lederen af statsaktivafdelingen til født forretningsfører for banken bringer man givetvis fiskeribanken ind i dette administrationsfællesskab. Dette kan i mine øjne ikke harmonere med bankens status

som selvstændigt og frit finansieringsinstitut for fiskerierhvervet; det gælder ikke mindst, såfremt låntagerne, altså i realiteten erhvervet, som foreslået selv skal dække administrationsudgifterne. Dette må da til enhver tid stå frit med hensyn til, om det ønskes en statsadministration for pengene, eller om det foretrækker en anden og måske billigere administration.

Til slut vil jeg pege på spørgsmålet om fortsat opretholdelse af den såkaldte grønlandske afdeling i fiskeribanken. Der er mig bekendt ikke i de 3 år, denne har bestået, ydet lån under denne til det grønlandske fiskeri. Jeg vil også gerne røre ved spørgsmålet om en aldersgrænse.

De ting, jeg her har peget på, synes jeg fortjener en nærmere overvejelse og undersøgelse, og venstre vil være villig til at deltage i arbejdet i det udvalg, som vi vel kan regne med vil blive nedsat til behandling af lovforslaget. Det gælder selvfølgelig ikke mindst drøftelsen af det meget vigtige spørgsmål om udlånsrammen, som vi fra venstres side lægger megen vægt på må blive fastlagt så rummelig, at fiskeriets udfoldelse og udvikling får de muligheder, som dette for vort samfunds husholdning efterhånden særdeles betydningsfulde erhverv med rette kan forvente.

H. C. Toft: Det foreliggende lovforslag var også fremsat i den korte folketings-samling inden valget den 22. november, men kom ikke til behandling. Mit partis ordfører, hr. Hindkjær Pedersen, er forhindret i at være til stede her i dag, og jeg skal derfor på det konservative folkepartis vegne gøre et par bemærkninger.

Også vi har blik for, at det danske fiskerierhverv har været inde i en udvikling, som vi alle i det danske samfund kan være tilfredse med. Men det er klart, at den udlånsvirksomhed, der har fundet sted, i særdeleshed til bygning af fiskerifartøjer, hvorigennem efterhånden midlerne er anvendt i fuldt omfang, således at man har måttet rationere udlånsbeløbene, må foranledige folketingsretten til ved en ændring af loven at åbne adgang for, at større midler kan stilles til rådighed ved, at man yder statsgaranti.

Jeg er ikke i stand til i dag at sige, om det beløb, fiskeriministeren her stiller forslag

[H. C. Toft.]

om, er tilstrækkeligt og rimeligt; derfor ønsker også jeg ligesom hr. Henry Sørensen dette spørgsmål drøftet i et udvalg.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at der i fiskerikommissionen ikke i fuldt omfang har været tilslutning til det lovforslag, ministeren har fremsat; tværtimod kan man sige, at på enkelte områder har ministeren stillet forslag om ændringer, som et flertal er gået imod. Jeg er ikke i stand til i dag at dømme om, hvad der er det rigtige; derfor ønsker jeg også disse spørgsmål nøjere belyst i udvalget.

Der er dog én ting, jeg gerne vil understrege som et hovedsynspunkt; det er, at de midler, der her skal stilles til rådighed som garanti for fiskeribankens udlån, efter min opfattelse i første række og fortrinsvis skal komme de aktive fiskere til gode. De, der har arbejdet og arbejder inden for fiskerierhvervet, og som gerne selv vil have en fiskerkutter, har ikke mulighed for at skaffe tilstrækkelig kapital til at erhverve sig en kutter; derfor mener jeg, at beløbene fortrinsvis bør anvendes til dette formål.

Fiskerierhvervets udvikling har betydet meget for de dele af landet, der ligger ud til vore kyster, og jeg vil på samme måde som hr. Poul Dalsager sige, at jeg mener, at fiskerierhvervets yderligere udviklingsmuligheder betyder et væsentligt bidrag til en egnsudvikling, og også ud fra disse betragtninger vil jeg gerne tilsige en positiv medvirken til gennemførelsen af et lovforslag af denne art. Men jeg har, som jeg sagde før, et ønske om at få en række af de ting, der ligger i lovforslaget ud over beløbsrammen, drøftet nærmere i et udvalg, så at vi har klarhed over det, inden vi går til lovforslagets endelige vedtagelse.

Bjørn Larsen: Jeg vil gerne på socialistisk folkepartis vegne sætte spørgsmålet om fiskeribanken ind i en lidt større sammenhæng.

Efter alt at dømme står dansk fiskeri i dag ved en skillevej, der måske endnu ikke er rigtig erkendt af alle med tilknytning til erhvervet. Sagen er den, at udviklingen efterhånden har gjort vilkårene for det mindre fiskeri vanskelige, og vi ser i stedse stigende grad folk forlade erhvervet og overgå til andet arbejde. Vi har vist endnu ikke her-

hjemme rigtig fundet ud af det, som man i mange andre lande har taget op, nemlig fjernfiskeriet med større både; man behøver blot her at nævne andre landes store fiskeri i de grønlandske farvande.

Her kunne fiskeribanken sætte ind og prøve på at lede udviklingen i en bedre retning i forbindelse med storfiskeri og fjernfiskeri for Danmarks vedkommende. Der er nemlig ikke tvivl om, at erlvervets fremtid ligger i fjernfiskeriet med de større skibe, men sættes der fra statsmagtens side ikke ind i tide, løber man let risikoen for, at det ikke bliver de egentlige fiskere, der får udbytte af omlægningen, idet der er en tendens til, at pengestærke foretagender uden tilknytning til fiskeriet starter rederier, måske med det ene formål at udnytte de gældende afskrivningsregler, som vi som bekendt også er ret stærke modstandere af. Derfor finder vi fra SF's side, at det er på tide, at fiskeribanken træder ind i billedet og er med til at lede udviklingen i den rigtige retning, hvilket efter vor mening kunne gøres ved at favorisere aktive fiskere ved långivningen og desuden give særlig lempelige vilkår for lån til store både med fjernfiskeri for øje.

Med hensyn til disse større skibe mener vi, at fiskeribanken kunne gøre en god indsats ved med sin långivning at animere til fiskeri på andelsbasis. Vi finder det derimod forkasteligt, såfremt større kapitalinteresser skulle få mulighed for at låne på bankens favorable vilkår, noget, der forhåbentlig heller ikke vil komme på tale.

Som det fremgår af det, jeg har sagt, finder vi, at der er mange ting at se på i udvalget, men derudover vil vi gerne tilsige lovforslaget vor velvillige behandling.

A. C. Normann: Jeg vil gerne byde formanden for Dansk Fiskeriforening velkommen iblandt os her i folketinget og komplimentere ham for hans udmærkede, saglige tale.

Det radikale venstre kan uden nogen form for betænkelighed billige, at lånemulighederne nu forøges således som her foreslået, så der for tiden indtil 1. april 1968 bliver i alt 50 mill. kr. til udlånsdisposition foruden den beskedne grundfonds midler.

Jeg tror faktisk, at det ville være nemmest og bedst for fiskeriet, om de kommende

[A. C. Nørmann.]

års lånemuligheder var fastsat i selve loven, men indrømmer gerne, at det, bortset fra beløbsrammerne, ikke er let at begrunde en anden fremgangsmåde over for fiskeriet end den, de andre erhvervsbetonede kreditinstitutter er underkastet. Men min erfaring, både fra fiskeribanken og f. eks. fra eksportkreditordningen, siger mig, at det ikke bliver lettere end hidtil at få tilstrækkeligt med penge bevilget, tværtimod. Jeg ser nu ikke så mørkt på behovet i forhold til det nye lånebeløbs størrelse, men tror, at man så nogenlunde med det vil kunne klare de væsentlige opgaver, banken har. Det vil imidlertid vise sig i den kommende tid.

Personlig vil jeg gerne indrømme, at jeg ikke ser visdommen i, at man lovfæster, at hypotekbanken partout skal forestå fiskeribankens administration. Den frivillige ordning har jo i virkeligheden fungeret ganske udmærket, og jeg ser da gerne bestyrelsens og repræsentantskabets indflydelse opretholdt. Hvis man imod al sandsynlighed, da administrationen fra hypotekbanken, så vidt jeg kan se, har været forbilledlig, skulle blive utilfreds dermed, ser jeg gerne selve fiskeribankledelsens mulighed for at flytte administrationen til et andet institut opretholdt. Der blev jo også oprindelig — men det har vi vel alle snart glemt nu — da vi behandlede fiskeribankspørgsmålet i det høje ting, fremsat ønske fra fiskeriets side om at holde mulighederne åbne for, at det danske fiskeri en skønne dag selv kunne overtage denne bank som ejendom og selv drive den. Det er ikke aktuelt, men jo mere man lægger administration og ledelse ind i lovfæstede rammer, jo besværligere vil det blive at nå frem til realisationen af dette ønske, hvis det skulle opstå igen.

I øvrigt er jeg enig med den ordfører, der for lidt siden sagde, at administrationen af selve banken, af selve udlånsvirksomheden, har været ganske udmærket, og at tabene har været ringe, og jeg behøver ikke at gøre rede for begrundelserne for vor tilslutning til udvidelsen af lånebeløbet fra vel omkring en halv snes millioner kroner til nu 50 mill. kr. i den nævnte periode; det ville jeg heller ikke kunne gøre uden at gentage det meste af det, der er sagt af de fire foregående ordførere.

Det øvrige indhold af lovforslaget er jeg glad for, og det radikale venstre vil gerne medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Der er jo stillet en lang række spørgsmål til den forpinte fiskeriminister. Jeg har lyst til at føje et til, nemlig dette, om ikke der ville være mulighed for at imødekomme et ønske, jeg ofte har hørt udtalt i fiskerikredse, og som går ud på, at man søger at undgå det store kurstab ved udstedelse af en ny serie obligationer, måske til 7½ pct. rente, eller hvad ved jeg, eventuelt lidt højere og med en kortere løbetid, så at man derved kunne undgå den ret store forskel imellem den nominelle og den reelle værdi af lånene.

Antonsen: Jeg kan på liberalt centrums vegne give tilslutning til den foreslåede udvidelse af udlånsrammen for fiskerierhvervet. Vi er klar over, at det ikke er noget større beløb, der dermed yderligere pumpes ud på obligationsmarkedet, men finder alligevel anledning til at henlede opmærksomheden på det rent principielle, at vi bliver ved med at pumpe små og store beløb ud på obligationsmarkedet, hvorved vi risikerer — eller i hvert fald må regne med — at renten falder yderligere. Vi lægger jo normalt vægt på, at der, samtidig med at man vedtager udgiftsførelser, også må pege på yderligere indtægter. Det er der ikke gjort her, beløbet er måske heller ikke så stort, og derfor vil det måske være mere naturligt at kæde denne og mange andre små ting, som tilsammen medfører store udgiftsstigninger, sammen med den drøftelse af merværdiafgiften, som vi skal have på fredag.

Fiskeriministeren (Jens Risgaard Knudsen): Jeg vil gerne takke for den venlige modtagelse, lovforslaget har fået.

Af de ærede ordførere er der rejst en række spørgsmål, som jeg mener man bør drøfte nærmere under det udvalgsarbejde, som jeg forstår der er ønske om at få. Men der er dog et par spørgsmål, som jeg gerne her ved lovforslagets første behandling nærmere vil kommentere.

Der er af ordførerne hr. Henry Sørensen og hr. H. C. Toft spurgt om, hvorvidt den foreslåede garantiramme på 50 mill. kr. for perioden 1. januar 1967 - 31. marts

[Fiskeriministeren.]

1968 kan forventes at være tilstrækkelig. Under hensyntagen til de forudgående forhandlinger, jeg har haft med bankens bestyrelse, må jeg skønne, at den foreslåede garantiramme må anses for at være tilstrækkelig.

I fortsættelse heraf vil jeg også gerne svare på det spørgsmål, som hr. Poul Dalsager stillede mig. Hr. Poul Dalsager spurgte nemlig, om der havde været ført forhandlinger med fiskeribankens bestyrelse i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget, og herpå kan jeg svare, at der har været en række forhandlinger, og jeg kan ikke se andet, end at bankens bestyrelse har været enig i den formulering, jeg har givet lovforslaget.

Hr. Henry Sørensen rejste en række detailspørgsmål, som jeg ikke skal komme nærmere ind på nu. Som allerede tilkendegivet vil jeg mene, at det er spørgsmål, der i første omgang bør drøftes under et udvalgsarbejde. Men jeg vil dog gerne gøre en enkelt bemærkning til udtalelsen om bankens administrationsudgifter, som jo er foreslået overført til låntagerne. Jeg forstod af hr. Henry Sørensens udtalelser, at det var han betænkelig ved; men jeg kan dog ikke afholde mig fra at spørge, om det ikke må anses for at være rimeligt, at de, der låner, også er dem, der betaler de med lånet forbundne omkostninger. Jeg synes også, at det, der her er foreslået, er i god relation til de udtalelser om besparelser inden for statens område, der ofte er fremsat fra hr. Henry Sørensens parti.

Ja, jeg skal ikke gøre yderligere bemærkninger, men endnu en gang vil jeg takke for den venlige modtagelse, lovforslaget har fået.

Henry Sørensen: Kun en kort bemærkning til fiskeriministeren, som peger på, at administrationsbidraget jo nu må og skal gå over til låntagerne. Jeg sagde i mit indlæg både-og. Jeg har ikke noget imod, at det gør det; jeg gik endda videre og sagde, at jeg syntes, det var klogere, at man også tog honorarerne med, så at låntagerne betaler hele beløbet og dermed får mulighed for at få en plads eller to mere i bestyrelsen og på den måde være mere med

i administrationen. Det var det, jeg gjorde opmærksom på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Thestrup): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om planlægning af Køge Bugt-området.

(Lovforslaget (nr. 52) findes i tillæg A. sp. 1043, fremsættelsen i tidenden sp. 71).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lis Groes: Ja, det er jo knap 2 måneder siden, vi havde et tilsvarende lovforslag til første behandling, og jeg vil ikke bruge tiden i dag til at gentage, hvad jeg sagde sidst, men henviser til Folketingstidende 1966-67, 1. samling, sp. 570.

Lovforslaget går jo først og fremmest ud på at forlænge den gældende lov, således at vi stadig har planlægningsudvalget siddende. Jeg har forstået, at planlægningsudvalget praktisk talt er færdig med sit arbejde, og jeg forventer, at vi i det udvalg, jeg går ud fra bliver nedsat, vil få noget mere materiale og høre nærmere om, hvad der er sket i udvalget i den tid, det har siddet.

Der er sket en ting, siden vi sidst havde sagen til behandling, og det er, at der nu i selve finanslovforslaget i § 30 under boligministeriet er optaget en bestemmelse om 10 mill. kr. til grundkøb i henhold til denne lovs § 5, og jeg forstod, at det kun er første trin i retning af at stille midler til rådighed til erhvervelse af grunde i området, grunde, som de pågældende kommuner har peget på ønskeligheden af at erhverve.

Da vi havde det tilsvarende lovforslag